

text: Otakar Kirsch, foto: Dana Lacová

Bratislava 21.–23. října 2014

Podzim loňského roku nabídl v rychlém sledu hned několik zajímavých akcí. Zařadit mezi ně musíme i ve dnech 21.–23. října 2014 v Bratislavě konanou konferenci s názvem **Fenomén kulturního dědictví v společnosti – dejiny, súčasný stav a perspektívy II.**, jež byla, pod záštitou slovenského ministra kultury **Marka Maďariče**, věnována nedožitým 60. narozeninám významného slovenského muzeologa **Ladislava Mlynky** (1954–2010). Organizátorům akce, mezi něž se, vedle pořadající instituce (Odbor Muzeológia a kulturné dedičstvo Katedry etnológie a muzeológie Filozofickej fakulty Univerzity Komenského), zařadily i Asociace muzeí a galerií České republiky, Muzeológia a kulturné dedičstvo o.z., Slovenský národný

archív v Bratislave a Historické múzeum v Bratislave, se podařilo získat široký a zároveň reprezentativní okruh přednášejících ze Slovenské a České republiky. Vystoupili zde tak zástupci řady akademických pracovišť (kromě „domácí“ Univerzity Komenského a Slovenské technické univerzity v Bratislave se jednalo o představitele Masarykovy univerzity, Slezské univerzity v Opavě, Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre, Univerzity sv. Cyrila a Metoda v Trnave, Žilinskej univerzity v Žiline, Univerzity A. Dubčeka v Trenčine) a paměťových institucí (např. Slovenské národné múzeum, Moravské zemské muzeum, Jihočeské muzeum v Českých Budějovicích, Mendelovo muzeum Masarykovy univerzity, Krajský pamiatkový úrad v Žiline,

Slovenský národný archív v Bratislave, Mestský archív v Bratislave).

Stejně jako před dvěma roky zahájily bratislavské setkání příspěvky studentů oboru muzeologie z Bratislavy, Nitry a Brna, v nichž představili výsledky svých výzkumů v oblasti muzeálního fenoménu. Následující program pak přinesl širokou paletu názorů, které byly prezentovány ve třech sekcích – **I. muzea a galerie**, **II. archivní a knižní dědictví** a **III. kulturní dědictví**. V první části oscillovala především na muzeologických konferencích tradiční a obvyklá témata. Největší pozornosti se dostalo problematice komunikace muzea s veřejností, kde se vedle čistě teoreticky laděných příspěvků

objevily referáty odrážející praktické zkušenosti muzejních pracovníků. Je jistě potěšitelné, že řada z nich vycházela z muzejněpedagogických principů a přístupů, které přednášející cíleně využívají v rámci svých zásluhových aktivit. Relativně početné byly příspěvky z oblasti historické muzeologie. Přinesly nejen informace o rozvoji muzeologického myšlení ve druhé polovině 20. století, ale především upozornily na nutnost boření některých mýtů o průběhu řady důležitých událostí a jevů, doposud obecně přijímaných a tradovaných v rámci muzeologie i historiografie. Neopomenuta zůstala i problematika teorie sbírkotvorné činnosti, jež se v posledních letech opět dostává stále častěji

do centra zájmu odborné veřejnosti, a příspěvky bilančního charakteru seznamující posluchače s vývojem některých muzejních aktivit v nedávné minulosti a současnosti.

Následující sekce a v ní přednesené referáty otevřely řadu dalších zajímavých témat. Organizátoři se pokusili jejich poměrně široký tematický záběr utřít do bloků, a to i podle mateřských institucí jednotlivých přednášejících. Sem patřily především příspěvky představující vlastní aktivity na akademickém poli (Katedra mediamatiky a kulturního dědictví, Fakulta humanitních věd Žilinskej univerzity v Žiline) či specifické

pojetí a způsoby prezentace architektonického dědictví (Slovenské technické univerzity v Bratislave). Prostor zde byl vyčleněn také pro reprezentanty jednotlivých vědních oborů, z nichž vynikla především etnologie (reflexe života v městském prostředí 19. století, nové technologie podporující etnografický výzkum, způsoby zpracování získaných údajů formou digitalizace), archeologie a památková péče. Konečně poslední část konference nabídla příspěvky týkající se především aktuálního stavu některých významných archivních fondů a současných trendů v akviziční činnosti archivních zařízení na Slovensku. Mnohdy byly naznačeny konkrétní problémy, se kterými

se musí jejich zaměstnanci vyrovnávat, a to včetně naprosto nevyhovujících možností uložení unikátních dokumentů vztahujících se k historii našich východních sousedů.

Posлуhači byli zároveň seznámeni se současnou knižní produkcí související s problematikou kulturního dědictví i s cestou vedoucí ke vzniku prvního lexikonu sídel na Slovensku.

Třídenní akce, odehrávající se mimo jiné i v reprezentačních prostorách Bratislavského hradu a zahrnující návštěvu Slovenského národního archivu, přinesla pro její účastníky tolik potřebnou výměnu informací

a zkušeností, včetně navázání řady nových kontaktů (ideálním místem se pro účastníky v tomto směru stal především společenský večer s bohatým pohoštěním). Jen zvýraznila potřebu mezinárodního setkávání v rámci oborů kulturního dědictví, což platí také pro Českou republiku a Slovensko, které, i po více než dvaceti letech od rozdělení společného státu, doposud spojují v mnoha ohledech velmi podobné problémy a otázky. Nezbyvá než si přát, aby se další konference, plánovaná tentokrát na rok 2016, opět setkala se zájmem odborné veřejnosti a přispěla tak nejen k rozvoji dané oblasti kultury, ale i její popularizaci ve společnosti. ■